

BISERICA și ȘCOLA.

Foie bisericească, școlastică, literară și economică.

Eșe odată în săptămână: DUMINECA.

Prețul abonamentului :	Prețul inserțiunilor :	Correspondențele să se adreseze la Redacțiunea dela
Pentru Austro-Ungaria pe an . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	„BISERICA și ȘCOLA“
„ „ „ „ „ jum. an 2 „ 50 „	4 fl. și mai sus 5 fl. v. a.	Iar banii de prenumerațiune la
Pentru România și străinătate pe an 7 „ — „		— „Tipografia diecesană în Arad.“ —
„ „ „ „ „ j. a. 3 „ 50 „		

Reflexiuni

la „Calificațiunea protopresbiterilor.“

I.

Un critic subsemnat C., în cei 2 numeri premergători ai jurnalului nostru diecesan, face ven. Sinodul eparchial o adresă, în care tractează cestiunea calificațiunii protopresbiterilor.

Ne place mult vedându că omenii noștri se interesază și desbat cestiunile în publicul mare, adevărat în acel parlament, unde nu numai cei de după naștere și rang, nici numai trimișii poporului au loc, ci totu însul, care doare să contribue cu luminile sale la aflarea adevărului.

Toce mai de aceea, și pentru că articolul citat face imputări Sinodului eparchial, n'am putut fi indiferent de cestiune. Dar ce dize? Dize că Sinodul „a făcut în trecutu un regulament pentru procedura la alegerea de protopresbiteri, — ce bine era să nu-lu fi făcut, câte certe și câte împărecheri s'ar fi putut evita. Acestu nonsens de regulament a fost exploatat arbitrar la tôte alegerile de cătră părțile interesate, spre scârba tuturor omenilor de bine și spre dauna prestigiului bisericei.“

Mai în jos se dize în articolul despre „Calificațiunea protopresbiterilor“ că Sinodul „a făcut nisce dispozițiuni ambigue, confuze și parte contradicțore. Par că la fiesce-care concludu au avut rol și interese subiective.“

Cu aceste cuvinte criticul C. face caracteristica unei hotăriri a Sinodului eparchial, prin care acesta poftesce dela recurenții pentru protopresbiterate, ca pe lângă științele teologice, să alba și științele juridice sau barem filosofice adevă 8 clase gimnasiale, și apoi să fie binemeritați pe terenul bisericescu și școlar. Conform acestui regulament este publicat și concursul pentru protopresbiteratul Aradului, — ce se crede a

fi datu ansă la opugnarea concludului sinodal, pre care Dl C. ilu mai caracterizează și prin vorbele următoare: „Iată ce nonsens a patentat suprema noastră autoritate diecesană. Acestu quodlibet bizaru de calificațiune ilustrează fidelu stadiulu de confusiune la care a ajunsu cestiunea calificațiunii protopresbiterale.“

Va fi bine a cerceta: oare merită Sinodul eparchial să primescă cuvintele ce-i adresează cu dărnicie Dl C.? După opinia mea nu. Pentru că neavându noi un regulament pentru protopresbiterate, obligatoriu în întregă metropolia, Sinodul, ca legislațiune supremă diecesană, în virtutea „statutului organic“ este în dreptu a face regulamente, și a le modifica.

Aceeași a făcutu și în casul de față. Regulamentul e învederat și corespundătoru pe deplin. Însă după cum este sciutu există o diferență de păreri într'aceea că: ce se înțelege prin studiile filosofice? Unii, din sistema veche, cari n'au învățat facultatea filosofică la academie sau universitate, poftesc să li se recunoască că au învățat studiile filosofice în clasa a 7-a și 8. gimnasială, ce se numiau pe timpul lor: filosofie, precum se numiau și alte clase superioare: poetică, retorică, fizică. Alții egalază 8 clase gimnasiale după sistemul de astăzi cu studiile filosofice din sistema veche, deși e sciutu că astăzi numai cei cari au făcutu și maturitatea se consideră de completu absoluți ca să potă trece la academie.

Acum, pentru că exista și există încă diferența acestor păreri, regulamentul sinodal a susceptu și alte recerinte la calificațiunea protopresbiterale, adevă punendu în rîndu firescu: înteu studiile teologice, apoi cele juridice sau barem filosofice adevă 8 clase gimnasiale precum și binemeritarea.

Acestu calificațiune însă Sinodul a credu o necesară protopresbiterilor; și dacă în praxă totuși nu s'a aplicat regulamentul ad literam

la tôte ocasiunile, ci numai s'aũ preferitũ juristũ, fãrã a exchide pre cei nejuristũ: „neconsecința“ și „arbitriulũ“ nu se potũ reduce la hotãrirea sinodalã. Alegãtorilorũ încã nu s'ar putẽ atribui cu dreptũ, pentrucã dẽnsii întocmai ca sinodulũ dorescũ sã fie protopresbiterũ celũ mai calificatũ; iar neprezentãndu-se nimene cu „jurã“ sau „filosofie“ alegãtorii se liniștescũ votãndũ și numai pentru teologi absoluți. Purcedẽndũ astfel a fost bine, cãci în lipsa juristilorũ nu s'aũ amẽnãtũ nici o alegere de protopresbiterũ pãnã pe altũ timpũ când doarã s'ar ivi vr'unulũ.

Așadar, imputãriile fãcute Sinodului cadũ de sine. De asemenea cade și afirmațiunea cã cei interesați la alegeri aũ exploatatũ regulamentulũ în favorulũ lorũ, pentrucã ei n'aũ fãcutũ altã decãt s'aũ folositũ de dreptulũ cuprinsũ în lege.

Cumcã o lege pôte sã fie mancã, admitũ. Orice lucru omenescũ e mãrginitũ și neperfectũ, așa și tôte legile din lume. Dar ómenii le îndrẽptã, și modificã când observã cã nu sunt utile și practicabile. Sinodulũ nostru eparchialũ încã a purcesũ astfel. Când s'a cerutũ explicarea regulamentului, l'a explicatũ în sensulũ unei pãreri, ce pe la anulũ 1880 era în majoritate.

A ñice decĩ la adresa Sinodului: „Par'cã la fiesce-care conclusũ aũ avutũ rolũ și interese subiective“ — este o gãndire fãrã socotela; iar caracterisarea concluselorũ sinodale cu epitetele de: „nonsens“ și „quodlibet bizarũ“ este o precipitare nepotrivitã cu demnitatea unui Sinodũ eparchialũ. Și de n'ar fi Dlũ C. auctorulũ acestorũ expresiuni, ci le-ar fi scrisũ altulũ, de bunã sãmã Dsa le-ar numi: „însinuațiuni,“ deși se feresce tare de ele scusãndu-se cã nu intenționezã a le face. Înzãdar, cã „gurile rele“ sciũ bine ñicãtorea: „Qui se excusat, magis se incusat.“

Cãtrã acestea mai adaugũ cumcã dacã s'ar afla ómeni într'o societate, bisericescã ori civilã, cari se exploateze vr'o lege în folosulũ lorũ, ori s'o violeze: nu legislațiunea pörtã vina, ci în casulũ primũ e noroculũ și istețimea celui, care utilizãzã timpulũ și ocasiunea, și nu șede cu mânele în sãnũ; în casulũ alũ doilea, dacã cineva întrebuintãzã legea reũ vãtamãndũ morala publicã: vine dreptulũ violatũ, face apelũ la legea pozitivã, și acẽsta îi revindicã pozițiunea, pedepsindũ pre încãlcãtorii. Astfel prin vighiarea autoritãților competente, cari mãnuescũ legile, suntemũ scutiți — pe cât e posibilũ — și de interesele private ale ómenilorũ pãcãtoși!

(Va urma)

Unũ asesorũ consistorialũ.

Despre rugãciune.

În tôte timpurile, chiar cele mai departate, și în tôte sistemele religiöse a tuturorũ popórelorũ, omulũ cunoscẽndu-și micimea și neajunsurile lui relative la corpũ și la sufletũ, în urma-rea duplei sale naturi spiritualã și corporalã, trebuia naturalmente a-și manifesta în afarã cugetãriile și simțementele lui. Astfeliũ nici unulũ din popórele antice, chiar cele mai barbare, n'aũ esistatũ, care sã nu-și fi aratatũ trebuințele, respectulũ, mulțemirile, sã nu fi adusũ laude sau sã se fi tãnguitũ ñeilorũ lorũ, adica sã nu fi fãcutũ rugãciune. Așa:

Brahmanii în una din rugãciunile lorũ ñiceãu: „Iertã-mi tôte pãcatele cãte am comisũ contra aprópelui meu. Prin calumniã, mãrturiã mincinosã și umblãndũ a seduce femeile altuia, mãncãndũ bucate oprite și primindũ daruri dela unũ omũ de nimicũ.“ (Marles II. 117.)

Persanulũ dupã cartea lui sacrã, *Vendidad-Sadé*, era datorũ a-și face rugãciunea cu cugetũ curatũ, cu fapte curate. Iatã o rugãciune persanã: „Ormuzd! depãrtãzã de la mine pe Ahriman; strivește-lũ și sfaramã-lũ pre elũ, pãrã numele lui. Eu mẽ cãescũ de tôte greșelele mele și mẽ lãpedũ de ele. Aibi milã de corpulũ meu și de sufletulũ meu în acẽstã lume și în cealaltã.“ (Zend-Avesta t. III. 3.)

Egiptenii dupã sistema religiösã a lui Osiris ñiceau: „O Dómne sóre, și voi Deĩ cari a-ți datũ ómenilorũ viețã, primiți-mẽ dupã mórtea mea, transmite-mẽ ñeilorũ eterni, ca sã mẽ împãrtãșescũ de locuința lorũ, cãci eu nici odatã n'am încetatũ de a-i respecta în viețã mea.“ (Herodot, I, pag. 132.)

Grecii se duceau la templu cu ochii plecați în josũ, sãrutaũ pãmẽntulũ, se închinãũ stãndũ în picioare, genunchi, prosternați, ținẽndũ ramuri pre care le întindeau cãtrã statue sau le rĩdicaũ spre ceriũ, dupã ce mai întâiũ le-aũ pusũ la gurã. Iatã una din rugãciunile Grecilorũ: „Eũ cerũ lui Ddeũ de a mẽ protege contra patimilorũ mele, a-mi da adevãrata frumșetã a sufletului, luminile și virtuțile de care amũ trebuințã, puterea de a nu comite nici odatã nedreptate și mai cu samã curagiulũ de a rãbda, la întẽmplare, nedreptatea celorũ-alti.“ (Platon, Fedru 166.)

Romanii dupã sistema religiösã a lui Numa încã adresaũ ñeilorũ lorũ rugãciuni, ba încã și de la mortii își luaũ ñiua bunã: „Remãșițe prețiose! fie-vẽ ușorã pentru totdeuna țerina care vẽ acopere.“ (Creuzer t. 1. 85.)

Druidi fãceau rugãciuni în desisulũ pãdurilorũ, când nu aveaũ temple. Iatã o rugãciune: „O Deule Teutatés te adorũ, iți promisũ de a nu face nici odatã reũ și de a fi totdeuna bravũ

la ori-ce întâmplare.“ (Pelloutier. Ist. Cetților t. 1. 121.)

Peruvianii rugându-se puneau o plantă sacră în gură, pe care o suflau apoi spre ceri, ca cum ar fi dicându că ei oferă lui Pachacomac, totu ce aveau mai prețiosu. (Fred. Bernard. Cerem. t. VI. 189.)

Virginienii în urma unei bucnii făceau strigări amestecate cu danțuri, la calamități însă urlete și vaete.

Dacă lăsăm aceste popore și trecem la *Evreii*, apoi în Sânta scriptură găsim numeroase exemple de totu felulu de rugăciuni, precum: Psalmi, Exodū 15; Leviticū 7, Deuteron 26, 13—15; Danilū 3; Ințelep. 9. 1. 24. 51; Num. 6. 23—27 și în alte locuri.

Din cele ce precedu se vede că rugăciunea, sentimentulū religiosū, este înnăscutū în nemulū omenescū și că omulū ori cât de barbarū sau relativū ori cât de cultū a fostū, cu tôte acestea nici odată nu i-a lipsitū rugăciunile în cultū sau cerimonii.

În Noulū Testamentū Domnulū Nostrū, Isusū Christosū, Fiulū lui Ddeū, precum singurū spune la Mateiū cap 5, versetul. 17: „să nu gândiți că am venitū să desființezū legea sau profeti; ci să îndeplinescū,“ nu numai că nu a abolitū rugăciunile, dar încă ni-a și datū unū modelū de rugăciune (Mat. 6, 10), pe care sântulū Iónū gură de aurū îl numesce *măsură a rugăciunii*, iară Eutimiu Zigabenu explică: „Ni s'a datū tipū alū rugăciunii, nu pentru-ca numai cu acēstă rugăciune să ne rugămū, dar ca pe acēstă avēndu-o fântānă a rugăciunei, din ea să estragemū ideile și înțeleșurile rugăciunilorū nōstre.“ Că acēstă rugăciune s'a datū nouē, ca fântānă, pe care trebuie să o întrebuițămū mai multū după spiritū de cât după literă se inviderēzā: Din comparațiunea între Evang. Mateiū (6. 10.) și Luca (11, 2—4.) și din rugăciunile lui Isusū Christosū și a apostolilorū, cari întrebuițau spiritulū acestei rugăciuni, nu însă totdeuna și litera. (Mateiū 26. 39—42; Luca 22, 42; Ión 17; Fapte 1. 24.)

Potrivitū acestui unicū și perfectū modelū de rugăciune, nu numai sfinții apostoli, ci și sfinții părinți în tôte vécurile au formulatū tôte rugăciunile ce să gășescū astă-đi în sânta nōstră biserică.

Privite rugăciunile astfelii cum există realū în Biserică, ele ni se presintă sub mai multe forme.

Sunt rugăciuni publice sau private, făcute numai în cugetū, sau exprimate și în afară prin graiū; sau cum đicū teologii rugăciuni mentale și vocale. Nu trebuie însă a confunda rugăciunea mentală cu meditațiunea.

Rugăciunile ori-cum ar fi orale sau mentale, publice sau private, sunt totdeuna o *conversațiune cu Dumneđeū*, cereri cătră Dumneđeū în credință ferbinte cu speranță de a căpeta după voința sa cea ce ceremū.

Rugăciunile privite în unū modū cu totulū generalū sunt de trei feliiuri: 1) *De mulțemiri* lui Dumneđeū precum se vede la Exod. cap 15. Tes. 5, 17; I. Cor. 1, 4; Col. 1, 12—14; și în alte locuri; 2) *De laude* precum avemū Slavoslovnia, Te-Deumulū. Psalmulū 144, 2—4...etc; și alū 3) *De cereri* precum este rugăciunea domnescă . . . etc.

Exemple de tôte aceste feliiuri de rugăciuni găsimū și în Istoria Ecclesiastică. Așa pe când erau creștinii persecutați sevrișiau rugăciuni de cereri, iară scāpāndū de persecuțiuni mulțemiau și glorișiau pe Dumneđeū.

Aseminea după învingerea ereticilorū, biserică aducea rugăciuni de mulțemiri și laude lui Dumneđeū, precum se vede în învingerea lui Arie și a altorū eresiarhi.

Dacă cercetāmū Istoria patriei nōstre vedemū că sub mai mulți Domni pāmīntenī, precum a fost Stefanū celū Mare și alții, în urma fiecărui resbelū victoriosū, Domnulū țerei, rēdica câte o biserică, iară strămoșii nōștrii prin tôte unghiurile țerei aduceau laude și mulțemiri lui Dumneđeū.

În timpulū calamitățilorū însă făceau rugăciuni de cereri ca Dumneđeū să-i scape de pedepse și să-și reverse darulū seū celū sântū preste ei!

Rugăciunile fie de cerere, laude ori mulțemiri, când să facū de credincioși în colectivitate, sub conducerea păștorilorū bisericei, ele se numescū publice, iară când creștinulū să rōgā a parte, în casa sa, la câmpū sau ori-unde, felulū acesta de rugăciune se đice privată. Creștinulū se pōte ruga și numai în cugetū, mai alesū la împrejurări grele, la bōlă, adecă când se află slăbitū de vre-o bōlă ori între eretici, păgāni, atunci elū săvrișește o rugăciune mentală; iară când înălțarea minții și a voinței cătră Dumneđeū este esprimată și în afară prin graiū, rugăciunea se đice orală sau vocală.

Creștinulū se pōte ruga în particularū sau în publicū, sub conducerea păștorilorū, se pōte ruga în cugetū sau prin graiū, cererile sale însă potū fi neascultate, căci pentru ca se fie ele în adevērū îndeplinite, trebuie să șcie cum să se rōge, cu alte cuvinte să cunōscă natura și calitățile rugăciunei. Relativū la natură și însușirile rugăciunei sf. Evangelistū Iónū la cap 4. versetulū 24 ne spune: „Ddeū este spiritū și celū-ce i se închină, trebuie să se închine cu spiritulū

și cu adevărul." Cum trebuie 6re să înțelegem textul acesta?

Pentru a ne închina lui Dumnezeu în adevăr trebuie înainte de toate să-l cunoștem și prin urmare această recunoștință avându pentru convicțiune absolută credință, trebuie să credem în Dumnezeu [Rom. 10, 24; Ion 4, 22]. Deci dacă rugăciunea se întemeiază pe cunoșcerea lui Ddeu, ea va trebui să se facă :

1) Cu umilință (Iacob. 4, 6—10) fiind-că Dumnezeu este Ființa unică, pentru-că noi nu suntem aceea ce suntem și n'avem ceea ce avem decât prin Dumnezeu (Luc. 18, 10—14).

2) Cu fermă încredere în bunătatea lui Dumnezeu și cu credință tare în eficacitatea rugăciunii, precum însuși a disu la Mat. 7. 7 : „Cereți și vi se va da“ (Marc. 11, 24; Luc. 11, 9—11; Evr. 4, 16).

3) În numele Domnului Nostru Isus Christos, precum 6ice evang. Ion cap. 15, 7 : „De rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi, ori-ce veți vrea, veți cere și vi se va da.“

4) A ne ruga lui Dumnezeu cu Duchul, a redica spiritulă cătră Ddeu : adevă să nu ne rugăm numai cu buzele, ci din totă inima. „Dar când v6 rugați, nu bolborosiți ca păpăgaii, că ei gândesc că vor fi audiți pentru multa loră vorbire, 6ice la Mat. 6. 7. „Ci când te rogi întră în camera ta, și închidendă ușa ta, r6găte părintelui tău celu într'ascunsu, și Părintele celu ce vede într'ascunsu îți va respali ție la arătare.“

5) A ne ruga neîntreptu, cu stăruință, căci evang. Luc. la cap. 11 versetulă 8 6ice : „Dară pentru stăruința lui se va scula să-i de6 câte îi trebuie.“ Cu alte cuvinte să nu rugăm pe Ddeu numai când avem nevoie, ci continuu, în tot-deuna, și cu perseveranță, căci în toate 6ilele avem nevoie de ajutorulă lui.

În fine a cere venirea împ6răției lui Dumnezeu, a dreptății sale și realizarea voinței sale. Adevă a cere mai multă bunuri eterne decât vremelnice, mai multă necesare de cât folositoare.

Când dar noi vom face rugăciunea precum trebuie și când cea ce cerem ne va fi de folos, Părintele nostru ne va asculta, ni va îndeplini cererile. Și dacă de multe-ori noi facem rugăciuni cum trebuie și totuși cererile nu ni se realizează, apoi trebuie a cugeta că numai Tatălă celu cerescu scie cea ce ne trebuie și cea ce nu ne trebuie. De multe ori și p6te mulți din muritorii ceru la Dumnezeu avere, glorie, etc, cari dacă li s'ar da departe de a li fi folositoare p6te i-ar expune la pericole morale și materiale.

Pentru a înțelega acestă mai bine nu avem de cât să ne uităm într'o familie. Ună tată de familie nu împlinesce cererea destulă de perse-

verentă și respectuoasă ce unulă din fiii sei îi face, când i-ar cere bună-6ră, vre ună instrumentă tăetoră sau vre o armă de focu, căci nu numai nu i-ar fi utilă, ci primejdi6să ; apoi precum acestă părinte nu îndeplinesce toate cererile fiiloră sei și tot-deuna, totu astfelu și Tatălă nostru celu din ceruri nu îndeplinesce cererile multora din noi, când sau nu scim cum să cerem, sau când Elu vede că cea ce cerem nu ni este de folos.

Deci dacă părintele celu cerescu îndeplinesce cererile sau le refușă, omulă este datoriu a se gândi seriosu la cea ce cere și la modulă cum trebuie a cere, căci dacă înaintea unui superioră sau egală noue, când i-am cere ceva nu din totă inima, ci numai din gură, nu cu vorbe potrivite, nu cu o pozițiune respectuoasă, ci nedemnă, nu ni ar îndeplini rugăciunea, apoi cu atât mai multă înaintea Tatălui cerescu, căruia nu ne putemă întru nimică ascunde, trebuie să-i facem cererile după cum trebuie.

Omulă, care se r6gă trebuie să cugete că se pune în fața lui Dumnezeu, pentru aceea necesarū trebuie a-și descoperi capulă și pleca, a uni mânilă, a îngenunchia, a se înturna cătră răsăritu, de unde ni a venită mântuirea. Acestea și alte prescripțiuni exteri6re r6spundă de minune la dispozițiunile interiori6re acelu care se adresază lui Dumnezeu. Creștinulă apoi trebuie să-și aducă aminte că însuși Mântuitorulă a disu : „Că unde vor fi doi sau trei adunați în numele meu acolo voiu fi și eu în mijloculă loră,“ cu alte cuvinte, se frecventeze cât mai desu sfta biserică, să prefere a face rugăciunea în comună, în publicu, căci și simțementele interiori6re se dezvoltă mai tare în mulțime ; creștinulă se edifică mai bine, când în jurulă seă nu va vedea de cât rugătoră asemenea lui. Acestă trebuie se o facă și pentru cuvântulă, că abundența pildeloră, a învățăturiloră, cu care Sânta Biserică este înzestrată, nu numai ilu va ajuta pe creștinu în rugăciune, dar încă ilu va și fortifica în credință, carea este fundamentulă a totă rugăciunea.

George Arama.

SESIUNEA ACADEMIEI 1883—84.

Raportulă Secretarului Generală.

Domniloră Membri,

Conformându-m6 art. 12 din regulamentulă nostru generală, am on6re să v6 aducă informațiuni despre lucrările terminate sau pe cale de urmărire, de la data închiderei sesiunei d-v6stră, din anulă 1882.

1. Activitatea Academiei anulă percursă Academicu o puteți urmări, Domniloră membri, în procesele verbale ale celoră 36 de ședințe, cari s'au ținută până la cea de Vinerea trecută, 11 Martie.

În aceste ședințe s'au ocupat Academia, negreșit, cu multe afaceri de simplă administrațiune, dar' nu numai ședințele din primele Vineri ale săptămânii, ci și mai multe din cele de peste săptămână au fost consacrate la desbateri și ascultări de lucrări și memorii din diversele direcțiuni ale activității Institutului nostru.

Cu bună-sămă, procesele verbale nu vor putea să vă facă sensibil totu câștigul moral și intelectual dobândit din diversele desbateri de peste an, dar' acestu câștig este real și se manifestă evident mai cu sēmă prin deșteptarea atențiunii publice asupra a numeroase cestiuni, cari interesază dezvoltarea răpede și sigură a literilor, științelor și artelor naționale.

Dintre cestiunile atinse prin diversele comunicări și memorii citite în decursul anului expirat Academice, voi aminti aci pe cele următoare:

a) Comunațiunea d-lui Gr. Ștefănescu asupra unui colțu de mamut aflat în carierele de nisip din șoseaua Colintinei.

b) Comunațiunea aceluiașu onor. membru asupra unui fragment de aerolit.

c) Raportul d-lui Bucevski asupra bisericei de la Balilescă, a logofetului Tentu.

d) Raportul d-lui dr. Felix asupra congresului de igienă, din Elveția.

e) Comunațiunea d-lui Cogălnicenu, asupra anticităților din Basarabia, colectate în Chișinău.

f) Comunațiunea d-lui Bacalogu asupra colecțiunilor din Cabinetul de fizică, mai-cu-sēmă din punctul de vedere alu electricității.

g) Relațiunea aceluiașu D. Membru asupra esposițiunii de electricitate din München.

h) Recensiunea d-lui V. Maniu despre documintele din colecțiunea Hurmuzaki.

i) Relațiunea d-lui N. Ionescu asupra manuscrisului din biblioteca St. Galles, despre Vladu Dracul.

k) Darea de sēmă a aceluiașu învățat colegu, despre altu manuscris din o bibliotecă elvețiană, relativ la mórtea lui Mihaș Vitézulu.

l) Memoriul atăt de plin de informațiuni, alu P. S. Episcopulu Melchisedec, despre escursiunea sa din 1882, la numeroase monastiri în Bucovina, însoțit cu 40 calcuri precioase duple diverse inscripțiuni, de la monastirele Putna, Rădăuți, Dragomirna, Suceva etc. etc.

m) Darea de sēmă a aceluiașu neobositu colegu despre inscripțiunea de la Resboeni.

n) Informațiunea învățatulu nostru membru corespondinte, d-lu profesor Haret asupra aparatulu său, construitu la Paris, prin lucrarea Academiei, și destinat la măsurarea rēpediciunii apei în canalele descoperite.

o) Raporturile multiple ale d-lui Tocilescu, altu membru corespondinte, din cei mai activi, asupra escursiunii archeologice, cu care Academia l'a însărcinat în Dobrogea și în specialu la Iglitza.

p) Memoriul atăt de instructiv și de unu folosu real, alu aceluiașu d-nu membru, despre falsificatori de anticități, cari au ajunsu a înșela lumea, până și în Constanța.

q) Acelașu colegu mai a întreținut Academia, în o recintă ședință, despre inscripțiunea de la Isarlic din Dobrogea.

r) Memoriul P. S. Melchisedec despre evangelia de la Resboeni.

s) Informațiunile d-lui Urechă despre manuscrisul acatistulu s-tulu Haralambie a documentulu aflatu în turla Bisericei Trei-Ierarchi din Iași, a două documinte relative la Mihaș Vitézulu, descoperite de repositulu Papiu Ilarian etc. etc.

t) Memoriul atăt de interesant alu d-lui Membru Aurelianu, despre starea economică a României în secolulu alu XVIII-lea.

u) Memoriul D-lui Sturdza asupra documintelor din Wiesbaden etc.

Activitatea internă a Academiei a provocat lucrări esterne, cari i s'au comunicat cerându-se avisul ori deslegarea ei. Voi cita dintre tôte:

a) Memoriul d-lui Alex. Pencovic asupra escursiunii sale la Români din Macedonia și la Muntele Atoș;

b) Scrisoarea d-lui Lieutaud membru importantu alu Felibrigilor și alu Societății de limbă romanică, din Sudul Franciei, prin care cere avisul Academiei asupra inscripțiunilor după unele tave de metalu, aflate de elu, în mai multe biserici catolice din acea parte a Franciei, etc.

Ambele lucrări suntu trâmise în cercetarea secțiunii nōstre de istorie.

c) Scirea ce d-lu Crețu a făcutu să pervină despre unu codice nou aflatu de d-sa în Bucovina, cuprindendu unu avangeliar cu o limbă românescă amintindu pre acea a codicelui Măhăceanu, a interesat viū Academia. Acelu codice incredințat de d-lu Crețu în mânele colegulu nostru d-lui Șbiera, sperăm că va veni neîntârziat în mai directă cunoștință a Academiei. Până atunci Academia, pe câtu i a statu în putință, a făcutu din acēstă descoperire interesantă, obiectulu unor desbateri speciale.

[Va urma]

L I T E R A T U R Ă

„Inscripția dela monastirea Resboeni“ județulu Nēmțului comentată de episcopulu de Roman Melchisedec.

Acesta este titlulu unei broșure de 48 pag. publicată în tipografia cărților bisericesci în Bucuresci.

Istoria principatelor române conține unele contradicții, care prin concursulu omenilor de bine se rectifică pre și ce merge. Între persoanele distinse, care netezesc terenulu acesta spinos, unu locu onorificu ocupă cu dreptu cuvēntu Preasanta Sa părintele episcopu de Roman Melchisedec. Inscripțiunea P. S. Sale ni arată pe scurtu „că pre la anul 1476 Iulie 26 Ștefan celu mare alu Moldovei au avutu la Valea albă resboeni mare cu Mahmet sultanulu Turcilor, că Moldovenii au fostu biruți de ore-ce Turcii au fostu ajutați și de Laiotū Basarabū domnulu Munteniei, apoi că Ștefanu întru pomenirea și desușlețea tuturor ortodocșilor creștini, cari aici au peritū, cum și întru rugă șie și Dōmnei sale Mariei, și fiiloru sei Alexandru și Bogdanu, adunându cadavrele celoru căduți binevoi a zidi aici unu templu, care până astăzi se numesce Resboeni.“

P. S. S. analizându inscripția constatēză, că nu Radu-Voda, ci Laiota Basarabū este domnulu Munteniei, care a datu ajutoriu Turcilor întru devastările lor prin Moldova, la anul 1476. Ne putem convinge dară de aici ca pre la acelu anu a domnit în Muntenia Laiotū Basarabū și nu Radu socrulu lui Ștefanu. Cronicile trebuiesc rectificate în sensulu

acesta. — Din analis'a P. S. S. aflăm mai în colo, că Marele Stefanu a avut 9 fii, anume 6 feciori și 3 fete, născuți dela 5 soții. După aceea ne convingem, că părinții sei au fostu *Bogdan-Voda* și soția sa *Oltea*, cari pre lângă eroulu nostru au mai avut 3 feciori și 2 fete.

Considerându aici și pre celealalte momente interesante relevate de P. S. S., despre străbuniu lui Stefanu, despre incuscrirea lui cu Ivan III. Tarulu de Moscova, despre dispozițiunile sale și ale succesorilor sei în ceea ce priveșce monastirea Resboeni, etc. nu putem încheia șirurile aceste fără ca se poftim eruditulu prelatu sănătate și viață îndelungată, ca să pôtă contribui și în viitoru cu prețioșele sale studii și cercetări istorice la înavușirea istoriei noastre naționale.

„Biografia Preasântitulu Dionisie Romano“

Episcopulu de Buzeu. De Episcopulu Melchisedec. Extrasu din analele academiî române, seria II. Tom. V. Sect. II: Memoriî și notiții. Bucureșci. Tipografia Academiî Române Prețulu 1 leu [47 cr].

Acesta este titulu unei prețioșe lucrări a Preasântitulu Episcopu *Melchisedec*, căci Biografia Episcopulu Dionisie, pe lângă espunerea detaiurilor relativu la vieța și activitatea acestui distinsu pastoru a bisericeî ortodoxe române ea cuprinde o dare de sêmă asupra stărei intelectuale a clerulu din Romania dela începutulu véculu presentu și până în zilele noastre. Ne rezervăm a face unu extrasu din această operă într'unulu din numerele viitoare, acum însemnâm numai că biografia Preasântitulu Dionisie cuprinde unu bogatu materialu pentru istoria culturii noastre moderne. In ea totodată se vedu și fazele, prin care a trecut dezvoltarea noastră națională, publică și socială în véculu presentu.

„Isvórele, de care m'am servitu, dice Preasântitulu *Melchisedec*, sunt: cunoscințele mele proprii despre repositulu, cu carele am fost în relațiuni amicale în curgere mai bine de 20 de ani; de asemenea relațiunile altor persoane, contemporane cu Dionisie, și mai multu decâtu tóte scrierile lui, care sunt de notorietate publică.“

„Inscripțiunile Bisericeilor Armenesci din Moldova,“ de episcopulu *Melchisedec*. Extrasu din analele academiî române, Seria II. Tom. 5. Sec. II. Memoriî și Notiții. Bucureșci. Tipografia Academiî Române. 1882. Prețulu 40 bani.

După opiniunea și afirmările unor ómeni de sciință, întemeiate pe unele inscripțiuni dela bisericeile armenesci în România, se susține că Armeniî sunt mai vechi locuitori în România decâtu însiî Românii.

Acésta a datu ansă Preasântitulu Episcopu *Melchisedec* ca să examineze inscripțiunile bisericeilor armenesci dela Botoșani, Iași și Roman, constatând pe temeiulu acestora, că Armeniî erau veniți în Moldova numai înainte de domnia lui Alexandru celu Bunu. Eruditulu prelatu face propunerea academiî, ca se adune facsimile de pe tóte inscripțiunile de pe zidurile bisericeilor armenesci dela Suceva, Botoșani, Iași, Roman, și dela alte vechi biserice armenesci din țera. Apoi, inscripțiunile aceste să se supună unu studiu și rezultatele istorice, care s'ar dobândi, să se publice în analele academiî spre a se sci de cei interesați de istoria țerei, și spre a se evita o greșală bătătoare la ochi, în care cadu până acum unii dintre scrutatoriî antichitățiilor și ai istoriei noastre naționale.

D i v e r s e.

* **Avisu preoților nostri!** În comuna Seleşu-Cighirelu sunt doi preoți, unulu mai bătrân având casă proprie, iară celu mai tineru, *Dimitrie Pondovicu*, locuind în casă cu arenda. Poporeni preotulu tineru, vedind că păstoriulu lorú sufltescu n'are casă proprie, din propriulu lorú indemnú s'au conțelesu, ca să-i clădescă locuința parochială. Onóre și respectu acelorú bravi poporeni, cari în asemenea chipu sciú ași arêta iubirea cătră preotulu lorú, dar oude și respectu și preotulu carele scié câștiga stima și iubirea poporulu sei. Iată unu esemplu viu despre aceea, că dacă preotulu scié a-și împlini misiunea sa întru promovarea intereselorú și buneî stări a poporulu, apoi și poporulu scié a fi recunoscătoriú cătră asemenea preoți, și nu va esita nici la remunerațiunea preoților sei.

* O nouă operă literară a lui Alecsandri.

Geniulu bardulu nostru naționalu a înavușitu literatura noastră dramatică cu o comediă unică în felulu seu, din doué puncte de vedere: căci este de autorulu ginteî latine și că tratéză unu sujetu clasicu latinu localisatu pentru moravurile românesci. Piesa e o comediă care are de erou pre poetulu Horațu cu tot geniulu satiricú ce-lu caracteriséză pre acesta. Titulu piesei este „*Fântâna de Blandusia*.“ E destinatú pentru teatrulu naționalu și se crede că încă în iarna ce vine publiculu Bucureșcianu va avea fericirea a vedea reprezentată acésta piesă clasică. Nespusa bucuriă ce ne cuprinde prinđendú de vestea acesteî aquisiții momentóse, nu e conturbată, decât de cunoscerea tristeî desolațiuni în care se găseșce ađi personalulu teatrulu naționalu din Bucureșci.

* Încassarea birulu cu puterea baionetelorú.

Așa se vede că nu numai preoții nostri, ci chiar și cei romano catolicî întâmpină dificultăți la încassarea birulu preoțescú. Unu corispondinte ne scrie, că în comuna Belfir, în comitatulu Biharei, locuitoriî acesteî comune, cari toți sunt de religiunea romano-catolică, de doi ani au refusatú a solvi preotulu și cantorulu lorú competența birulu, sub pretextu, că ei sunt plătiți din partea episcopulu. În anulú trecutú apoi preotulu ceru intervenirea auctorității politice pentru încassarea competenței sale, și pretorele dede ordinu strictu primăriei comunale (antistiei) ca să-o încaseze, dar tóte măsurile fuseră zădarnice, până ce în tótna trecută veni însuși pretorele în comună și cu persecutoriî încercă încassarea birulu, dar resistința primăriei l'a făcut a-se depărta fără vre-unu rezultatú. La sfirșitulú lui Februaru an. cur. apoi veni asupra comunei o companie de soldați, cari execuară cu forța pe nesubordinații poporeni, luându-le totú ce aveau în casele lorú. Și astfel ei plătiră în urmă nu numai birulu preoțescú ci și cheltuelile soldațilorú. Nemulțumirea poporulu însă este generală și continuă demonstrațiunile contra auctoritățiilor sale eclesiastice în modu tumultuantú.

† **Necrolog.** În 5/17. l. c. s'au petrecutu la odihna eternă remășițele pămintesci alui Nicolau Bugariu, unulu dintre cei mai bravi locuitori români, din San-nicolau-micu lângă Arad. Să-i fie țerina ușoră și memoria în veci binecuvântată.

=== **Atragemú atențiunea cetitorilorú asupra Prospectulu foiî „Amiculú Familiei“** ce apare în Graz, în editura lui *Paul Cieslar*, cunoscutulu editoru a mai multorú opere romanesce de valóre literară netăgăduită. Silințele Dluî *P. Cieslar* merită a fi încurajate de publiculu nostru. ===

Facemă atenți pe onorații abonații a caroră abonamente espiră cu finele lui Martiu, ca să le renoască fără întârziere, căci din contră vom fi siliți a sista espedarea jurnalului mai departe. Totodată deschidemă abonamentă nou dela 1. Aprile cu prețulu ce se vede în fruntea foii. Exemplare complete avemă dela Nr. 1. pe anulă curinte 1883.

Concurs.

Se escrie concursă pentru deplinirea parohiei vacante de clasa a III-a din *Berzava*, protopresbiteratulă Totvaradieii, cu termină de alegere pe 1. Maiă st. v. a. c.

Emolumintele sunt: una sesiune de pământă; birulă preoțescă, și stolele usnate, tôte acestea comptisate în bană cu 474 fl. v. a. Preotulă alegândă va avea locuința și grădina de legumă în casa bisericeii în doă ani gratuită.

Recurenții sunt poftiți a-se presenta în vre-o Duminecă ori sərbătore în s. biserică din locă, spre a-și arăta desteritatea în cantă și cele pastorale; iară până la finea lunei Aprilie aș se-și subșternă recursele subșcrisului protopresbiteră tractuală în Totvărăd per Soborsin, adjustate cu documintele recerute în Regulamentulă pentru parohii.

Berzava, 19. Martiu, 1883.

Comitetulă parochială.

In conțelegere cu mine: **Vasile Beleşu**, protopopă.

Concursă pentru deplinirea definitiva a stațiunei învățatoresci din comuna *Fiscuțu*, protopresbiteratulă Lipovei, cu termină de alege *pre 10. Aprilie a. c.*

Emolumintele sunt: a) în bană 176 fl. 32 cr. v. a. b) 60 chible de grău, c) 4 jugere de pământă arătoriu, d) 10 stângenă de lemne, e) veniturile dela înmormântări a 40 cr. unde va fi poftită, f) cortelă liberă cu grădină de legumă.

Recurenții sunt avisați a-și trimitte recursele loră, instruate conform statutului organică, M. On. Domnă Iosifă Grădinariă inspectoră cercuală de școlă în Seciană p. u. Vinga, până în 9. Aprile, iară în restimpulă acesta aș a-se presenta în sânta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipică.

Fiscuțu 25. Martiu 1883.

Comitetulă parochială.

In conțelegere cu mine: **Iosifă Grădinariă**, m. p. inspectoră de școlă.

Din lipsa recurenților neputându-se face alegerea de învățatoriu la stațiunea vacantă din comuna *Uliuc*, ppviteratulă Jebelului, se escrie concursă nouă cu termină până la finea lui *Aprilu st. v.*

Emolumintele sunt: Salariulă învățăt. 73 fl. 50 cr. pentru lumină, clisă și sare 50 fl. pentru lemne 72 fl. din care are a-se încălđi și școlă, 20 meți grău, 20 meți cucuruză, 4 jugere de livadă, pentru conferință 10 fl. pentru scripturistica 5 fl. pentru ună jurnală 4 fl. și cortelă liberă cu 1 jugeră de pământă jumetate intra și jumetate estravilană.

Doritorii de a ocupa acestă postă sunt avisați a-și trimitte recursele loră instruite conform statut.

org. până la indicatulă termină părintelă protopopă *Alesandru Ioanovică* în *Jebelă*.

Uliuc, în 20. Martie 1883.

Comitetulă parochială.

In conțelegere cu părintele protopopă tractuală.

Pentru deplinirea parohiei vacante din *Marțihază*, protopresbiteratulă Orađi-mari, se escrie concursă, cu termină de alegere pe *9/21. Aprile a. c.*

În parochia acestă, fiind împreunată postulă învățatorescă cu celă preoțescă, fiitorilă preotă va avea a primi și sarcina funcțiunei învățatoresci.

Emolumintele împreunate cu acestea postură sunt următorele: I. Pentru postulă preoțescă: a) $\frac{1}{2}$ sesiune de pământă, — b) dela 50 de case câte una mesură de cucuruđă sfermată, c) stolele îndatinat și cuartiră cu grădină de legumă. II. Pentru postulă învățatorescă: a) $\frac{1}{4}$ sesiune de pământă, b) salariulă în bană gata 60 fl. v. a. c) 12 șinice de grău. d) 2 stângenă de lemne, e) grădina școlăi, careă și altcum e împreunată cu grădina parochială.

Din salariile acestea, preotulă va avea a plăti cantorulă bisericescă, după tocmela ce vor fi având între sine, cantoră să află în locă.

Recurenții, cari vor dori a ocupa acestă parochie, recursele sale instruate conform statutului organică și Regulamentulă pentru parohii, adresate comit. par. aș a le subșterne subșcrisului până la terminulă prefiptă, în *Berecheii* [*Barakony*] p. u. *Cséffa* (Comitatulă Bihară).

A recurge potă toți teologii absoluți.

Berecheii 12. Martiu 1883.

In conțelegere cu comitetulă parochială: **Teodoră Pădu**, m. p. parochă comisariă consist.

În 20. Faură a. c. nepotându-se ține alegerea de capelană temporală classa II. din *Belințu*, prin acestă de nouă se escrie concursulă la același postă, cu termină de alegere pe ziua de *10/22. Aprile a. c.*

Emolumintele sunt: 10 jugere de pământă, și a treia parte din venitele stolară îndatinat, dela 230 de case.

Recurenții sunt avisați, recursele loră, — adjustate conform prescrișeloră Statutului organică și adresate comitetului parochială, până *inclusive 9/21. Aprile a. c.* ale trămite părintelă protopopă tractuală *Georgiu Crețianescă* în *Belincz* p. u. *Kiszetó*; și a-se presenta în sânta biserică din locă, spre a-și arăta desteritatea în căutări ori cuvântări bisericesci.

Belințu 9. Martiu 1883.

Comitetulă parochială.

In conțelegere cu mine: **Georgiu Crețianescu**, m. p. ptrot.

Pe baza încuviitărei Ven. Consistoriă din Oradea-mare, dto 21. Februară v. a. c. Nr. 113. B. se publică concursă pentru alegerea de capelană lângă veteranală parochă din *Criștoră*, tractulă protopopescă ală *Beiușului*, Ioană Groza, cu termină de alegere pe *19. Aprilă v. a. c.* adeca: a treia și de Pască.

Dotățiunea este: 201 fl. v. a. adecă jumătate din tôte venitele preoțesci, care facă de totă suma de 402 fl. în biră și stole, precum acestea s'au staverit în sinodulă parochială din 6/18. Martiu a. c. unde s'a statorită totodată și raportulă între parochă și fiitorilă capelană.

Recurenții vor avea a-și trimite petițiunile sale ajustate cu documintele sale prescise în „Stat. org.” și „Regulamentul parohii” până la 18. Aprilă v. a. c. la subscrisul protopopu în Beiușu.

In conțelegere cu comitet. par. concerninte: **Vasilău Papă**, m. p. prot. Beiușului.

În urma hotărârii Ven. Consistoriū Oradanū dto 21. Februarū, a. c. Nr. 1246 B. se escrie concursu pe vacanta parohie din comuna *Burzucū*, protopresbiteratulū Luncei, Cottulū Biharu, până în 3. Aprilū st. vechiū, când va fi și alegerea.

Emolumintele sunt la olaltă computate pe unū anū 401 fl. 60 cr. v. a. Cortelū liberū cu două încaperi, staulū pentru vite, grădină și fântână în locū.

Doritoriū de a ocupa parohia acēsta aū a-și trimite recursurile sale instruate conform Regul. adreseate Comitetulū parochialū, sunt a-sē trimite concernentulū protopresbiterū în Oradea-mare, Vărad Velence.

Martie în 12, — 1883.

Comitetulū parochialū.

In conțelegere cu mine: **Gavrilū Neteu**, m. p. protopopu Luncei.

Se escrie concursū pentru deplinirea vācantei parohii de clasa I din opidulū *Pāncota*, protopresbiteratulū Șiriei (Világos) cu terminū de alegere pe 19. Aprilū st. v. a. c.

Emolumintele sunt: una sesiune de pāmētū arātoriū comasatū birulū preoțescū computatū în bani gata 150 fl. care se primescū din casada cultulū gr. or. ștōlele usuate dela 140. de case, și cuartirū în casa parochială cu grădină de legumi.

Doritoriū de a ocupa acēstā parohiā sunt avisați recoursele lorū instruate în sensulū st. org. provēdute cu testemouiū de cualificațiune pentru parohia de clasa primā, a-le subștere subscrisulū Adm. protopresb. în Șiria până în 7. Aprilū st. v. a. c.

Dela recurenți se recere a se presenta în vre-o duminecā sau serbātore în st. bisericā din locū spre a-și arāta desteritatea în cāntū și cele pāstorale.

Comitetulū parochialū.

In conțelegere cu mine: **Atanasiū Mera**, m. p. administratorū protopresbiteralū.

Se escrie concursū în urmarea decisulū Venerat. senatū bisericescū din Caransebeșu de dto 16. Septemvre 1882. Nr. 885. B. pentru deplinirea postulū de capelanū clasa a II-a pre lângā neputinciosulū preotū Simeon Popovici din comuna *Voivodintū*, cottulū Timișulū, ppvteratulū Verșetului cu terminū de alegere 10. Aprilē st. v. a. c.

Emolumintele sunt: 10 jugere de pāmētū arātoriū și $\frac{1}{3}$ din venitele ștolari dela 171 de case.

Recurenții sunt avisați, recoursele lorū ajustate conform presciselorū statut. org. bis. adreseate comitetulū parochialū ale trimite pārintelū protopopū tractualū Ioane Popovici în Mercina per Varadia; și a-se presenta în vr'o Duminecā ori serbātore în bisericā, spre a-și arēta desteritatea în oratorie sēu cāntări.

Voivodintū în 9. Martie 1883.

Comitetulū parochialū.

In conțelegere cu protopresbiterulū tractualū.

În sensulū decisiunei V. Consistoriū din Oradea-mare din 21. Febr. a. c. Nr. 185. B. pentru deplinirea definitivā a postulū preoțescū inbinatū cu celū învățatorescū din comuna bisericescā gr. or. *Poiana*, tractulū protopopescū alū Beiușului, se escrie concursū cu terminū până la 3/15. Aprilē a. c.

Emolumintele sunt: 1. Salariū preoțescū, dela 100 numere de case sub nume de birū cāte 1 fl. v. a. și ștōlele preoțesci regulate în sinodulū parochialū din 25. Ian. a. c. și anume: a) dela botezū 50 cr. b) dela cununia 4 fl. c) dela înmormentare mare 2—4 fl. dela micā 1 fl. d) pentru liturgie la privați 50 cr. 2) salariū învățatorescū, 80 fl. bani gata, 8 cubule de bucate mestecate. și 8 stāngini de lemne, 3) cuartirū liberū cu grădină.

Recurenții vorū avea a-și tramite petițiunile sale până la terminulū indicatū la subscrisulū.

Beiușu, 6/18. Martiu 1883.

In conțelegere cu comitetulū parochialū respectiv: **Vasilău Papă**, m. p. protop. Beiușului.

Nr. 725. B.

Deōrece comuna nōstrā bisericescā din *Chisorosinū*, în protopopiatulū Banat-Comloșului, nu este în stare a oferi preotulū sēu nici dotația minimā prescisā prin §-ulū 9 din „Regulamentul pentru parohii,” și nici se pōte adflia altei parohii învecinate, din cauza departării de acestea; și deōrece la sustinerea preotulū concurge și acēstū consistoriū în tot anulū după putință; așa dar pentru provederea acelei parohii cu unū administratorū parochialū, conform §-lui suscitātū, se escrie concursū până la 12/24. Aprilē a. c.

Emolumintele acelei parohii abia ajungū 150 fl. pe anū, cātrā cari să mai adaugū și acelea împreunate cu postulū învățatorescū iarāși până la 150 fl. dacă preotulū va fi totodatā și învățatoriū, cum și ajutorulū ce-lū va vota Consistoriulū.

Recurenții sunt pofțiți a-și înainta recoursele lorū instruate după prescisele statutulū organicū, acēstū Consistoriū, până la datulū de mai susū.

Aradū, din ședința consistorială ținutā în 10/22. Martie 1883.

Concursū de licitațiune minnendā.

În numele comitetulū parochialū gr. or. rom. din comuna *Méhkerék*, cottulū Biharei, tractulū Orăđi-mari, conform planulū și preliminarilū de spese aprobatū de Ven. Consistoriū gr. or. din Oradea-mare Nr. 397. Epitrp. 1883 se escrie concursū de licitațiune minnendā, pentru repararea bisericēi și edificarea unū turnū nouū la acea bisericā cu prețulū esclamei 1950 fl. v. a.

Licitațiunea se va ținea în școlā gr. or. din *Méhkerék* la 18/30. Aprilē, 1883, după amēđi la 2 ore, la care licitațiune Dniū arhitecti aū a se presenta cu unū vadiū de 200 fl. c. a. După licitațiune se va face contractulū care se va înainta la Ven. Consistoriū spre ratificare.

Planulū cu operatele lui se potū vedē la oficiulū parochialū gr. or. în *Mékerék*.

Méhkerék, 29/17. Martie 1883.

Nicolău Rocsinū, m. p.
preotū preș. comitetulū.

Giurca Stefan, m. p.
epitropulū bisericel.